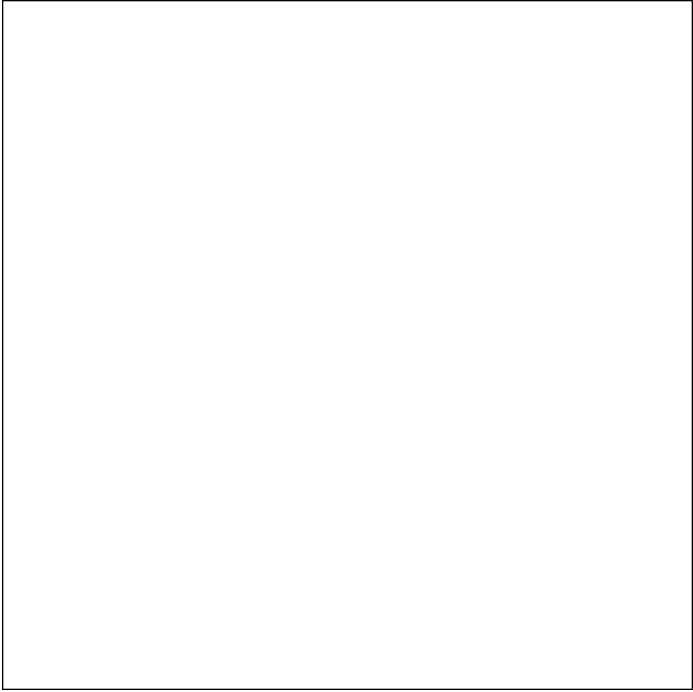

हजुरआमा र केराका जाई

✎ Ursula Nafula
✉ Catherine Groenewald
📄 4
😊 नेपाली

Global Storybooks

globalstorybooks.net

हजुरआमा र केराका जाई

✎ Ursula Nafula
✉ Catherine Groenewald
📄 Dhan Lama

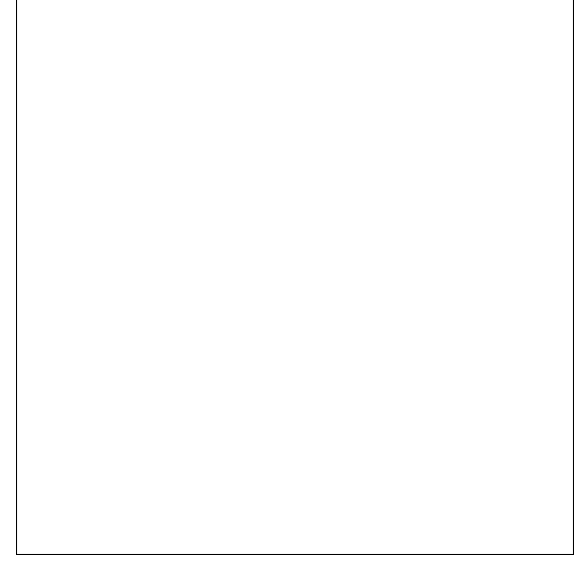

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

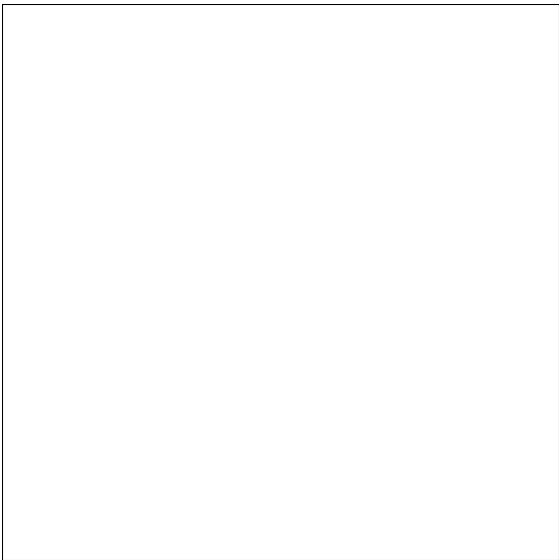

हजूर आमाको करेसाबारीमा मकै, कोदो र तरुलको खेतीले टम्म भरिएको थियो। सबै भन्दा लोभलाग्दो चाहीं केराहरु थियो। हजूर आमाका धेरै नाति नातिनाहरु भएता पनि वहाँ मलाई नै मन पराउनु हुन्थ्यो। वहाँ प्राय जसो मलाई आफ्नो घरमा बोलाउनु हुन्थ्यो र आफ्नो केही गोप्य कुराहरु पनि खोल्नु हुन्थ्यो। तर वहाँले मलाई केरा कहाँ पकाउनु हुन्छ भन्ने कुरा चाहीं गोप्य नै राखेकी थिईन।

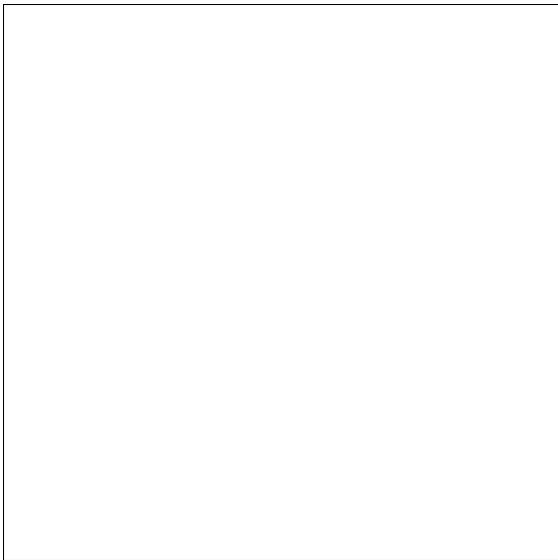

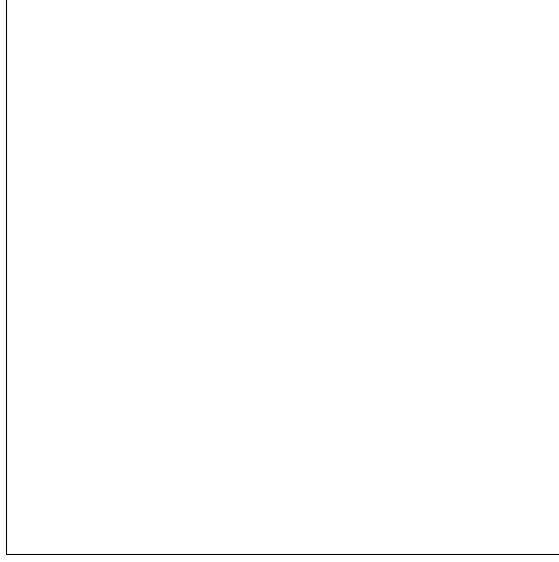
त्यसपछि साँझमा आमा, बुबा र हजूर आमाले मलाई बोलाउनु भयो। किन हो भन्ने कुरा मलाई थाहा पाउन गाह्रो भएन। त्यो रात जब म आफ्नो ओछ्यानमा पल्टेँ, मलाई थाहा थियो कि म अब कहिल्यै हजूर आमा, आमा, बुबा र कसैबाट पनि चोर्न सक्ने छैन।

एकदिन मूलै हर्जैर आमकी घर बाहिर एउटा छालीका
 टोकरी घाममा सुकई राखी देखै। जब मूलै यो के को
 लानि हौ भनेर सुधै, वहाँको जवाफ थियो: यो मेरो जारु को
 टोकरी हौ। टोकरी को छेउमा हर्जैर आमाले सुधौ धुई
 केरका पाउहरू आटाई पाटाई गर्नु हुन्छ्यो। म उस्तैकाले
 भएरे सुधै, यी पातहरू के का लागि हर्जैर आमाले वहाँको
 केवल जवाफ थियो: यिनै हर्जैर मसु जाईसुनु हुँ

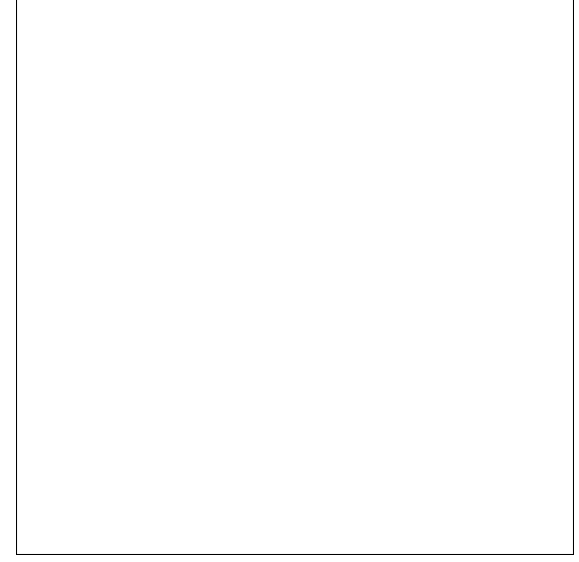

दीसो दिन हाटबजार लाने दिन थियो, हर्जैर आमाले ब्रह्म
 उठिन। वहाँ सुधै पाकेको केरा र तकेलहरू लिएर बजारमा
 बेचन जानु हुन्छ्यो। त्यो दिन मूलै वहाँलाई भेट्न जानु हलार
 गरिन। तर लामो समयसम्म त्यसो गरिरहन पनि मलाई
 सुझाव थियोन।

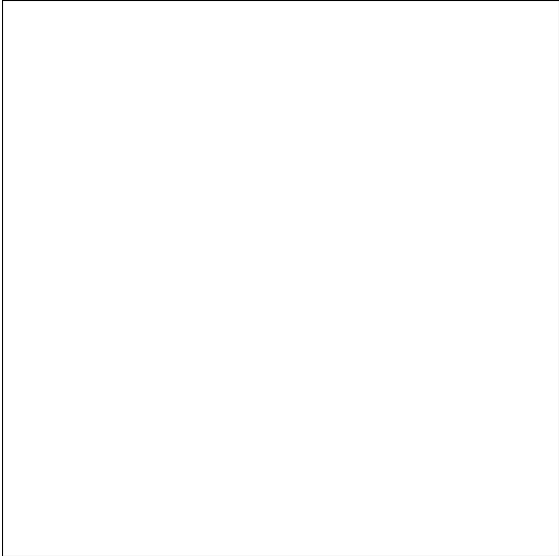

हजूर आमालाई देखेर मलाई धेरै रमाईलो लागिरहेको थियो अनि केरा, केराका पातहरु अनि छवालीको टोकरी। तर हजूर आमाले मलाई केही सामान लिन भनेर आमा कहाँ पठाई दिनु भयो। हजूर आमा! तपाईं जसरी तयारी गर्दै हुनुहुन्छ नी! मलाई पनिदेखाउनु होस् न? जिद्धी नगर्नु, मैले जे भनें त्यही गर्नु हजूर आमा चिच्याईन, त्यसपछि मैले त्यहाँबाट दौडिनु पर्यो।

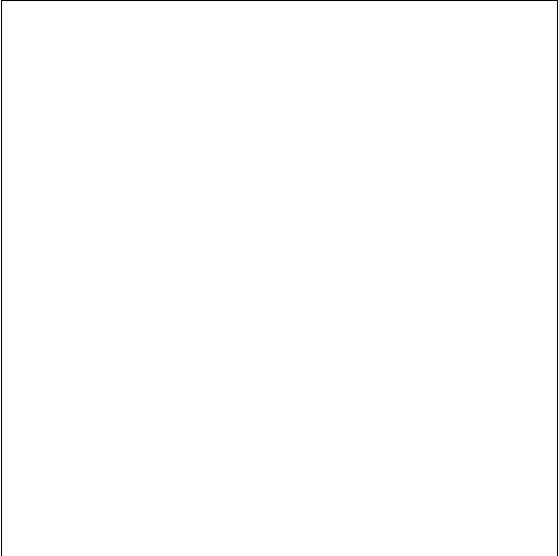

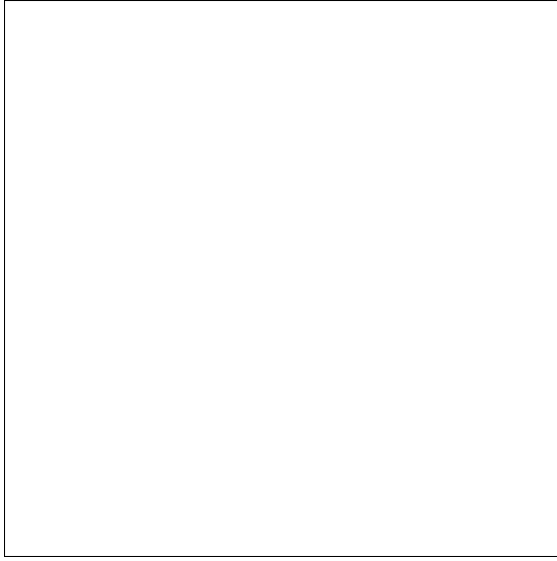
अर्को दिन जब हजूर आमा करेसाबारीमा सागसब्जी टिप्दै थिईन, मैले ढोका बाट इवाट्ट चियाएर केराहरु हेरे। प्राय सबै राम्रोसँग पाकेको थियो। त्यहाँबाट चार वटाको एउटा झुप्प नलिईकन म चलनै सकिनँ। जब म बिस्तारै ढोका तर्फ अगाडी बढें, मैले बाहिर मेरी हजूर आमाले खोकेको सुनें। मैले केरा आफ्नो कपडा मूनी छोपेर बिस्तारै हजूर आमालाई छलेर अघि बढे।

ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଲେଖିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ।
 ଯଦି ଏହା ସମ୍ଭବ ହୁଏ ତେବେ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ଉପକ୍ରମିତ କରାଯାଇପାରେ ।
 ଯଦି ଏହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ତେବେ ଏହାକୁ ଉପକ୍ରମିତ ନକରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ।
 ଆପଣଙ୍କୁ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କରେ ଅପଡ଼ାଇବାକୁ ଚାହୁଁନାହାନ୍ତି ।

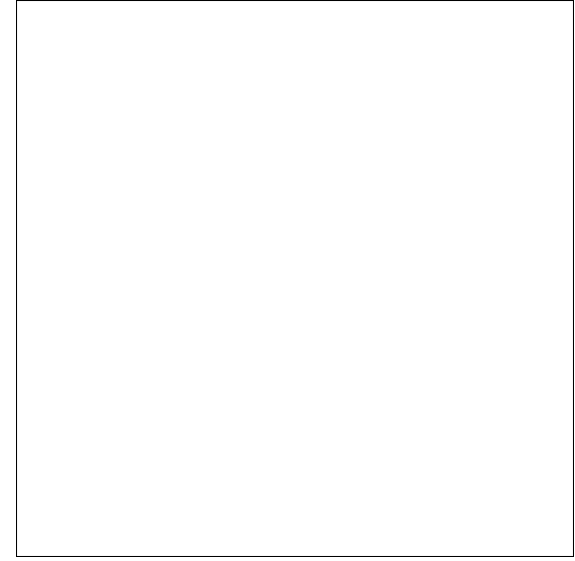

ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଲେଖିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ।
 ଯଦି ଏହା ସମ୍ଭବ ହୁଏ ତେବେ କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ଉପକ୍ରମିତ କରାଯାଇପାରେ ।
 ଯଦି ଏହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ତେବେ ଏହାକୁ ଉପକ୍ରମିତ ନକରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ।
 ଆପଣଙ୍କୁ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କରେ ଅପଡ଼ାଇବାକୁ ଚାହୁଁନାହାନ୍ତି ।

दुई दिन पछि, हजूर आमाले मलाई आफ्नो खाटबाट वहाँको टेक्ने लौरो ल्याउन भन्नु भयो। जब मैले ढोका खोले, पाक्दै गरेको केराको कडा वासनाले मलाई आकाशित गर्‍यो। भित्री कोठामा हजूर आमाको छवालीको ठूलो टोकरी थियो जसलाई एउटा पुरानो सिरिकले घ्वाप्लक्क छोपेको थियो। त्यसलाई मैले विस्तारै उचालें र त्यो लोभ लाग्दो वासनालाई सुर्घें।

जब मेरी हजूर आमा मलाई, त्यहाँ तिमी के गर्दै छौ भनेर काराईनः म झसँझ भएर तर्सें। छिटो गर! मेरो लौरो लिएर आउ। वहाँको टेक्ने लौरो लिएर म छिटो छिटो वहाँ भएको ठाउँमा गएँ। तिमी किन मुस्कुराई रहेकी छौ? हजूर आमाले मलाई सोध्नु भयो। वहाँको प्रश्नले मैले वहाँको जादूमयी ठाउँको रहस्य पत्ता लागेकोमा निस्केको हल्का हाँसो हो भन्ने कुरोको अनुभूती गर्न गाह्रो भएन।